

Seguidilla, jota, fandango i "despedida"

Aureli Puig i Escó

La dansa, la música i el menjar, des de sempre han estat units, així qualsevol "alifara", o convidada a menjar i beure que es feia després de les feines col·lectives de la sega i el batre, o "bótima", menja de budells, ventres i tripes, era motiu de festa i la música i els balls populars tenien el camp adobat. Aquestes festes o reunions a les que també podem dir-ne "bureo" i "sarau", començaven després de ben menjats, amb la seguidilla de ritme més bé pausat, a continuació la jota, més ràpida i que era el cos principal de la tocada, seguia el fandango que era ràpid i es tocava amb la "despedida", seguia després un descans que es podia aprofitar per a xerrar o beure, i es tornava a començar amb l'ordre ja indicat. Els instruments, eren la guitarra, el guitarró, la bandúrria i el llaüt, a més de les castanyetes, els pitos, els ferrets i la pandereta, i qualsevol altre estri amb que es podia seguir el compàs. Aquesta música anava acompanyada de cançons breus en forma de quarteta, que segons el ritme o rapidesa amb que es cantava, podia ser seguidilla, jota o fandango. Com a complement de la meua breu exposició, els done a conèixer, varies cançons.

**La mare de Dèu voldria
que totes forem amics
visquerem com a germans
s'acabaren els partits.**

seguidilla

**Morena més que morena,
més morena que les altres,
si et deixes tocar la panxa,
et compraré unes sabates.**

jota

**Les xiques de la Salzedella,
totes van a pixar al riu,
i les covarxines diuen,
ai, quin aigua de lleixiu.**

jota

**Aixó que tenen les dones,
pareix el mas del Racó,
que encara que allí no ploque,
allí sempre hi ha saó.**

jota

**Que ha de ploure,
que ha de ploure, si està ras,
si sapiguera que ploquera,
no regaria l'alfals.**

fandango

**Al passar pel teu carrer em farte
compre pa i vaig menjant,
per a que el teu pare no diga,
que de vore't em faig gran.**

fandango

**La "despedida" te doy
la que m'ha donat m'abuelo,
n'erem vint-i-quatre de familia,
cabiem baix d'un sombrero.**

"despedida"

**La "despedida" te doy,
la que dan en Barcelona,
una abuela en saragüells,
a cavall d'una bacona.**

"despedida"

LA RAVALETA

Anèm a la Ravaleta; a què, a jugar a fútbol o a ballar?

Ja fa més de cinc anys que funciona la pista de la Ravaleta i encara s'escolte'n molts comentaris com "aquesta pista no té el caliu que tenia l'altra" o "mai es podrà comparar amb la pista vella", i pel temps que fa del canvi, potser són excessius els que la critiquen.

Hom sap que la nova pista es va fer amb molt poc temps i que a més la seva finalitat va molt més

enllà de ser l'espai on es celebra la verbena. Es sap que no es poden posar arbres perquè ha de servir pels partits de bàsquet o fútbol sala. Es sap que es molt més gran que la vella i costa molt més omplir-la. Però, això no es raó per no intentar canviar petites coses per intentar fer-la més confortable. Potser es podrien plantar arbres a la zona de les reixes perquè algun dia servissin de cobertura. O

potser utilitzar la caseta del fons de segon bar. O reduir les dimensions de la pista de ball perquè així s'omplis més ràpid. Qui sap? Crec que entre tots podríem aportar idees que farien de la pista un lloc més acollidor.

Amb una mica de sort encara serviria per convèncer a algun dels avis que separadament organitzen les seves pròpies festes o a algun dels joves que s'acomoden al "ga-

rito" tota la nit que durant les festes la pista és el millor lloc on anar.

Ara, que fa poc que s'han acabat les festes i tothom té encara el seu regust, és el millor moment per meditar que es pot fer perquè l'any que ve les festes siguin millors i almenys així, que cada any es superin una mica més, no?

HELENA BARBERÀ